

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
לפני כב' השופט דוד מינץ

06 פברואר 2017

עת"מ 18030-12-16 אלעזרא ואח' נ' לשכת עורכי הדין
בישראל ואח'

עת"מ 5375-01-17 חדאד נ' לשכת עורכי הדין - מחוז
ירושלים ואח'

עת"מ 29765-12-16 פרי נ' לשכת עורכי הדין בישראל
ואח'

עת"מ 20362-12-16 מזרחי ואח' נ' עורכי הדין בישראל
ואח'

עת"מ 8250-12-16 אקרים כהן ואח' נ' לשכת עורכי הדין
- מחוז ירושלים ואח'

1 אחרת. ולכן אם כבר התשובה הנכונה היא תשובה אי לפי סעיף 22(א)5 לחוק ההוצל"פ, שקובע את
2 הכלל שלא לעקל רכב של נכה. בכל הכבוד הראוי קבלת תשובה נכונה שסוטה מהוראות חוק חרוט
3 הינה חריגה קיצונית ממתחם הסבירות ולכן אבקש את התערבות בית המשפט לפסילת השאלה.
4 שאלה 82 – אתייחס רק לסוגיה של מעמדה של רשימת החיקוקים המנחה יתר הטיועונים אני אשאיר
5 לחבריי לטעון לגביה.
6 נכונה טענת המשיבות לפיה החומר לבחינה לא נקבע ברשימת החיקוקים המנחה. בג"צ אמיר קבע
7 את זה, את החומר קובעת רק תקנה 18. אולם לרשימת חיקוקים מנחה יש מעמד שונה שהיא לא דו-
8 כיוונית. בהחלט יכול להיות שקיים חוק כמו חוק הגנת עדים שמופיע ברשימת חיקוקים מנחה, אך
9 הוא לא מופיע באחד החיקוקים של תקנה 18 ולפיכך בית המשפט יפסול את השאלה. אך מהצד השני,
10 גם בהנחה שנושא השאלה הוא אחד מנושאי הבחינה בתקנה 18 אך החוק או התקנות לא פורטו
11 ברשימת חיקוקים מנחה עדיין מדובר בשאלה שצריכה להיפסל, מכיוון שהרשימה לא קובעת מה
12 החומר, החומר נקבע בתקנה 18 אבל הרשימה כן מכווינה, הלשכה אומרת החומר הוא לפי תקנה 18
13 אבל אנחנו מכווינים אתכם, אנחנו נותנים לפני הבחינה רשימה, ועם כל הכבוד הראוי המשיבות לא
14 צריכות להכווין על אי ואח"כ לשאול על ב'. יש פגיעה בהסתמכות ומעבר לכך, ברגע שהמשיבות פרסמו
15 את רשימת החיקוקים המנחה, יש אקט מנהלי, האקט הזה צריך להיבחן בהתאם לכללי המשפט
16 המנהלי, חובת ההגינות מחייבת כאשר הם רוצים להוסיף לרשימה עוד חיקוק לעדכן את הנבחנים
17 שברשימה המקורית החיקוק הזה לא הוסף וכעת הוא הוסף. ועל ההודעה לרשום תאריך כדי שאפשר
18 יהיה לעקוב אחרי זה. לו טענת המשיבות הייתה נכונה שאין נפקות לרשימה, למה הם הוסיפו את
19 החיקוק הזה.

20
21 עו"ד לנקרי עת"מ 18030-12-16: אנחנו חוזרים על מלוא האמור בכתב העתירה. אני מצטרף גם
22 לדברי חברי עו"ד דקס בשאלות שבהם יש ממשק לעתירתנו. אני ארחיב בשני משפטים לגבי המתווה
23 כולו. העותרים וחבריהם נמצאים כאן היום לא לטעון על שאלות קשות או קלות יותר. העותרים עברו
24 כבר דרך ארוכה, כבר דרך כזו שלמעשה מייתרת טענות בעד או כנגד קושי או קלות. העותרים
25 יודעים להסתדר ולהתמודד עם קושי, אלא שהעותרים אינם יודעים להתמודד עם העדרם של גבולות
26 ברורים ובענייננו גבולות מנהליים אשר נעדרו להם מפעולות המשיבות. העותרים מודעים להיקף

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
לפני כב' השופט דוד מינץ

06 פברואר 2017

עת"מ 18030-12-16 אלעזרא ואח' נ' לשכת עורכי הדין
בישראל ואח'

עת"מ 5375-01-17 חדאד נ' לשכת עורכי הדין - מחוז
ירושלים ואח'

עת"מ 29765-12-16 פרי נ' לשכת עורכי הדין בישראל
ואח'

עת"מ 20362-12-16 מזרחי ואח' נ' עורכי הדין בישראל
ואח'

עת"מ 8250-12-16 אקרים כהן ואח' נ' לשכת עורכי הדין
- מחוז ירושלים ואח'

1 התערבותו של בית המשפט בהתאם להלכות השונות, דומני כי המשיבות סבורות כי כוחן ועוצמתן
2 עשו להן את החייל הזה והן חפות מכל ביקורת. כך עפ"י הבחינה האחרונה. בהתאם להלכת קורלנדיני,
3 לוי ואח' קיים לבית המשפט היקף התערבות כאשר הפגמים יורדים לשורשם של פגמים מנהליים.
4 טענותיה המרכזיות של העתירה נשאבו מחריגה מסמכות וכן חוסר סבירות קיצונית אשר בהתאם
5 להלכת בזק שירותים אותה סבירות מתחלקת לשניים, שיקול דעת לקוי וטעות שבדין. נזכיר גם כפי
6 הטיב לציין זאת חברי, הלכת אי ההתערבות כפי שעומדות על כך לא אחת המשיבות אינן נותנות להן
7 כל יתרון זה או אחר וכי בית המשפט אף אמר זאת בתחילת הדיון כי מבחינתו הוא צריך להסתכל על
8 העניין כאילו מדובר בעניין שברפואה.
9 לגבי שאלה 38 – שאלה זו מאופיינת בחריגה מסמכות המשיבות. לפי תקנה 18 שהיא התקנה המנחה
10 העותרים אינם צריכים להיזקק לסדרי הדין ממש בבתי הדין לעבודה תוך שאנחנו מזכירים שבשאלה
11 שבפנינו נשאלו העותרים לגבי תקופת ההתיישנות לפי חוק שוויון הזדמנויות בעבודה. העותרים
12 נדרשים לדעת את סמכותו בעניינית של בית הדין לעבודה אה ותו לא. בעניין זה אפנה לעע"מ 989-15
13 קבע בית המשפט כי לא ניתן להחליט בתקנה 18(3) את כל ההליכים המשפטיים ומה שלא כתוב
14 במפורש אינו בחומר במבחן. אנחנו נוסיף שהדברים תופסים משנה תוקף כאשר מדובר במבחן
15 במתכונת רב ברירה. השאלות וכל שכן התשובות להם חייבות להיות מדודות ושקולות. אני לא מוצא
16 טעם להזכיר אך אציין את סעיפים 48.8 לעתירה שמנתחים את סדרי הדין בבית הדין לעבודה לפיו
17 קיימות לו סדרי דין משלו ורק כאשר אלה לא נמצאו הוא יפנה לתקנות סדר הדין האזרחי.
18 שאלה 60 אנחנו מבקשים את תשובה ג' – שאלה זו מבקש לזקק את המחלוקת, השאלה במחלוקת
19 היא למעשה האם בסופו של יום יוכל רוני לקבל הפטר מכל חובותיו לרבות חוב המזונות שלו.
20 המשיבות בכתב תשובתן בסעיף 111 ו-112, טוענת לטעמנו דבר והיפוכו, הם טוענות שקיים שיקול
21 דעת לבית המשפט; את זה אני יכול אולי להניח, אבל מלשון החוק עצמו כאשר מציינים בסעיף 111
22 שלהם את סעיף 72 לפקודה "חוב עבה מסוג מזונות אינו מסוג החובות שניתן לפטור אלא אם כן בית
23 המשפט הורה לעשות כן". כלומר, הכלל הוא כי בית המשפט לא יתן הפטר בגין חוב מזונות. והחריג
24 הוא שבית המשפט יורה אחרת לגבי אותו חוב מזונות אם הורה ובתנאים שהורה. לטעמנו, המשיבות
25 בשאלה הזו הפכו את הכלל לחריג ואת החריג לכלל. להבנתנו הכלל דווקא מצוי בתשובה ג'. דבר שני,
26 ניתן אולי לשזור צירוף למעשה יכול להגיע לתשובה אחת נכונה וכוללת גם את החריג וגם את הכלל.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
לפני כב' השופט דוד מינץ

06 פברואר 2017

עת"מ 18030-12-16 אלעזרא ואח' נ' לשכת עורכי הדין
בישראל ואח'
עת"מ 5375-01-17 חדאד נ' לשכת עורכי הדין - מחוז
ירושלים ואח'
עת"מ 29765-12-16 פרי נ' לשכת עורכי הדין בישראל
ואח'
עת"מ 20362-12-16 מזרחי ואח' נ' עורכי הדין בישראל
ואח'
עת"מ 8250-12-16 אקרום כהן ואח' נ' לשכת עורכי הדין
- מחוז ירושלים ואח'

- 1 שאלה 24 – צריך לחדד בשאלה הזו את המונח עבירות. שומה על המשיבות במבחן שהוא במתכונת
2 רב ברירה לחדד מתג ומתג בטרם הם כותבים את השאלה, וזו ראייה טובה לכך שלכל מתג ותיבה יש
3 השפעה על הבנתו של הנבחן או הנבחנת. אזכיר בעניין הזה שבסעיף 52 לכתב התשובה המשיבות גם
4 מודות בחצי פה שהמונח "עבירות" כלול. וזה למעשה אותה תיבה עבירות ולא עבירה משנה את כל
5 התשובות לשאלה שבפנינו. כי כן, תיתכן סיטואציה בה בית המשפט ידון במספר עבירות ויגזור יורת
6 משבע שנים בצירוף העונש על תנאי. לכן בשעה שהמשיבות לא דייקו באותו מונח הם צריכות לקחת
7 אחריות ופשוט לתקן את עצמן למועדים הבאים.
- 8 שאלה 36- דברי ההסבר לחוק מדברים בצורה מפורשת על בית משפט המחוזי בחיפה. גם בדברי
9 ההסבר כתוב "או כל בית משפט אחר שייקבע", אבל הכלל, הרציונל, הוא שבית המשפט המחוזי
10 בחיפה הוא זה שידון בתביעות ימאות. המשיבות מלינות על כך שצירפנו ארבעה או חמישה הליכים
11 שצירפנו. המשיבות אומרות בכתב תשובתן שלא ניתן לפלח את כל ההליכים שנדונו בדיני המהות שנדנו
12 בחיפה. אנחנו אומרים כאן לפרוטוקול, הלך נבחן מאוד מעמיק ויסודי ובדק במערכת נבו 409 פסקי
13 דין שיצאו לו כאשר הוא העלה את המונח "ימאות" כולם נדונו בחיפה, אין שאלה. העניין האחרון
14 הוא שסעיף 5 עליו נתפסות המשיבות כמוצאות של רב, לפיו כל רשם של בית משפט מחוזי ישמש....
15 בוודאי שנשאב מסעיפים 2 ו-3 שמדברים על בית משפט המחוזי. אלא שלהבנתנו תכליתו של סעיף 5
16 היא למעשה להקים את סמכותו של הרשם לדון גם בהליכי ימאות. דווקא בדברי ההסבר לחוק, כתוב
17 מה הרציונל שבהקמתו של בית משפט לימאות אשר ידון בחיפה, מן הסתם לפחות דאז כי זה היה
18 קרוב למקום עגינתן של ספינות ואוניות. כך כתוב בחוק.
- 19 שאלה 42 – העותרים יטענו שבשאלה הזו מדובר בחוסר סבירות הנובעת מטעות שבדין. כפי שטענו
20 בכתב העתירה סעיף 49 ואילך אנו עדיין מצויים בתקופה בה הנבחנים נבדקים בדין הפרוצדורלי בלבד.
21 הבחינה על הדין המהותי נדחית מעת לעת הן בהודעת המשיבות ועטרם המרשתת והן באמצעות
22 הודעת שרת המשפטים בנדון. אני חוזר על כל מה שאמר עו"ד דקס בנדון. אני מפנה לסעיף 85 לכתב
23 התשובה ששם גם המשיבות מודות בחצי פה שסעיף 21א אינו מאפשר עיקול הרכב משום שחונה
24 ברשות הרבים ורשום כרכב נכה. ניתן להתפלמס עד מחר אם באמת תמר היא הנכה שרק משתמשת
25 בשירות של מי שיש לו רכב נכה. אבל העותרים וחבריהם אינם נזקקים להניח הנחות או להסיק
26 מסקנות בהתאם להלכת לוטן, רשום במשרד הרישוי שהרכב הוא של נכה. הפסיקה שצרפו היא

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
לפני כב' השופט דוד מינץ

06 פברואר 2017

עת"מ 18030-12-16 אלעזרא ואח' נ' לשכת עורכי הדין
בישראל ואח'
עת"מ 5375-01-17 חדאד נ' לשכת עורכי הדין - מחוז
ירושלים ואח'
עת"מ 29765-12-16 פרי נ' לשכת עורכי הדין בישראל
ואח'
עת"מ 20362-12-16 מזרחי ואח' נ' עורכי הדין בישראל
ואח'
עת"מ 8250-12-16 אקרים כהן ואח' נ' לשכת עורכי הדין
- מחוז ירושלים ואח'

- 1 פסיקה שנדונה לפני התיקון לחוק, תיקון 44 פרוטוקול מיום 15.4.14. הפסיקה השנייה שצורפה
2 הילכת קטבי מדברת למעשה על כך שלנכה שם היה רכב יוקרה. ואמר בית המשפט "אין לפטור
3 מעיקול רכב נכים יקרת ערך אם אפשר להתאים לצרכיו כנכה .. מכונית זולה יותר". גם לפי הפסיקה
4 הזו המשיבות הרחיבו אודותיה נתנו מראה מקום וציטטה שלה, מעבר לעובדה שדובר על עיקול
5 ברישום. אבל יש לנו גם תפיסה בעין. נדמה לנו שהמשיבות חרף מומחיותן האדירה שבמשפט פספסו
6 את העובדה הזו שדווקא ההלכה הזו מדברת על אי אפשרות לעקל רכב נכה. אבל אם יש לו רכב יוקרה
7 ניתן להתאים לו רכב זול יותר.
- 8 שאלה 51 – בעניין הזה אני מצטרף לדברי חברי המלומד. דווקא שאלה מעין זו היא שאלה שיכולה
9 לפתוח פתח מסוכן מעבר לדברים שאמר חברי. למעשה הותרת השאלה על כנה תאפשר למשיבות
10 לקחת במועד הבחינה הבאה את נוסח השבועה להפחית ממנו או להסיר ממנו תיבה אחת נגיד את
11 האמת כולה ולשאול שאלה האם זה הנוסח או לא. דווקא שאלה מעין זו חייבים להיות כללים ברורים
12 ונוקשים וכל שכן כאשר מדובר במבחן במתכונת רב ברירה. אנחנו סבורים שאותו משגה מנהלי עולה
13 כדי חוסר סבירות אולם בענף של שיקול דעת לקוי. אם לא תהיינה גבולות הכל יהיה מותר. אם הכל
14 יהי המותר זוהי סיטואציה מסוכנת ולשמחתנו אנחנו שמחים שרק ביקום מגביל אנחנו חווים
15 משטרים טוטליטריים ואחרים.
- 16 שאלה 76 – אני מצטרף לדברי חברי, לגבי ניתוח שאלה 76. אני מפנה לסעיף 121 לכתב התשובה של
17 המשיבות כי גם הם מודות שהנבחן נזקק לדעת את דרכי ההגשמה של האחריות הפלילית והוצאתה
18 מהכוח אל הפועל. אנחנו שואלים מהי תכליתה של הבחינה אם זו ידיעת הדין המהותי או הדין
19 הפרוצדורלי, זאת בנוסף למה שאמר חברי לגבי השופט שוהם בהלכת סובח. לכן אנחנו סבורים שיש
20 שאלות שמחויבות גבולות שאם לא כן הכל יהיה מותר. אני מבקש להוסיף שהמשיבות נאחזות
21 ומצרפות העתק צילומי של ספרי הכנה של חברות ההכנה. משם מנסות ללמד שהשאלה כן מצויה
22 במתחם החומר לבחינה. אז נאמר למשיבות כי חברות ההכנה במכוון מרחיבות את תכולת החומר,
23 שאם לא כן הם יחטאו למטרה, הן הרבה פעמים מלמדות חומרים שגם הם סבורים שאינם בחומר
24 הלימוד. מעין הביצה והתרנגולת.
- 25 שאלה 82 – שמעתי את דברי חברי ולאחר מכן את עמדתו של בית המשפט בנדון – ראשית גם המשיבות
26 מודות בכתב התשובה שלהן, כי מדובר בטעות. צרפנו לעתירה את הקבצים, אנחנו ערים למחויבות

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
לפני כב' השופט דוד מינץ

06 פברואר 2017

עת"מ 18030-12-16 אלעזרא ואח' נ' לשכת עורכי הדין
בישראל ואח'
עת"מ 5375-01-17 חדאד נ' לשכת עורכי הדין - מחוז
ירושלים ואח'
עת"מ 29765-12-16 פרי נ' לשכת עורכי הדין בישראל
ואח'
עת"מ 20362-12-16 מזרחי ואח' נ' עורכי הדין בישראל
ואח'
עת"מ 8250-12-16 אקרים כהן ואח' נ' לשכת עורכי הדין
- מחוז ירושלים ואח'

1 של הרשימה. אבל עם כל הכבוד לא רק מעצם עקרון ההסתמכות אלא גם בהקשרו של נוהג שבוצע עם
2 השנים שנים רבות, הנבחן באשר הוא הנבחנת באשר היא מצפים בכיליון עיניים לקבל את אותה
3 רשימה שאינה ממצה, אבל מאות הוראות החוק שכן מצויות באותה רשימה הם למעשה הרחבה
4 מבורכת אפילו של תקנה 18. ולכן בהתאם לאותו הנוהג בהתאם לאותו עקרון ההסתמכות גם בראייתן
5 של המשיבות הן ראו שיש ברשימה הזו או יש על הרשימה הזו אחריות של ממש. כי אם לא כן, הם לא
6 היו משנות אותה. אותו שינוי גם אם הוא קובע דה פקטו או מחייב במאת האחוזים עצם זה שנעשה
7 מלמד דבר או שניים על ההסתכלות של המשיבות בעצמן על הרשימה. אז בית המשפט יכול להגיד לא
8 מחייב אנחנו מכבדים את זה, גם העותרים יכולים להבין שזה לא מחייב, אבל לא הם מחכים לרשימה
9 הזו, אבל דווקא המשיבות בעצמן מבינות שהיא מחייבת שבעתיים לכן בשעת לילה כה מאוחרת הם
10 הלכו ותיקנו אותה, אלא אם כן אני הוזה. למשמעות הזו גם אם נתעלם מאותו פגם, אנחנו סבורים
11 שדווקא הפגם הזה סותר את התקינות המנהלית שניתנת לסתירה ולכן יש להורות על פסילתה של
12 השאלה לא רק מעצם הפגמים אולי גם מעצם שמירת כבודו של המקצוע. אין המדובר כאן בעוד
13 מקצוע שכרוך בזוטי דברים, מדובר במשיבות שמנחילות מכשירות דנות אוכפות את הבאים את
14 הרוצים לבוא בשערי המקצוע. ייטב כי נאה דורש, נאה מקיים.

15 אנחנו סבורים כי דווקא במועד קיצוני זה יש לדון בשאלות שבפנינו בגישה מקלה. היינו עדים כולנו
16 להד הציבורי שגם אם ירצה ואם לא, יצא לו החוצה במועד בחינה זה. הן בדרכי ביטוי לגיטימיות
17 אחרות שעה שהכל נעוץ במתכונת בחינה שעדיין לא משתנת. משעה שהפגמים המנהליים הוכחו
18 בעתירתנו, ומשעה שמתכונת הבחינה נותרה במתכונת ברב ברירה, יש לבקש מכבי בית המשפט כי לא
19 יגביל את היקף התערבותו אשר אנו סבורים שיעשה במשורה נוכח השאלות עליהן עתרנו.

20
21 עו"ד שמואלי עת"מ 20362-12-16: עתירתנו מובחנת ומיוחדת לשאלה אחת בלבד שחבריי שהטיבו
22 לטעון לפני לגביה שאלה 82. בשאלה זו לא בשאלה עצמה בהתנהלות שקדמה לשאלה 82 נפל פגם פגם
23 שמחייב את התערבותו של בית המשפט הנכבד. אני מפנה לכל אשר נרשם בכתב העתירה, אני מפנה
24 את בית המשפט לאשר נרשם בעיקרי הטענות מטעמנו, ואני חייבת לחדד בפני בית המשפט את
25 העובדות שמקיימות את העתירה הזו: אקדים ואומר העתירה שלי כפי שהיא שאלה אחת בלבד, לא
26 נושאת טענות מטענות שונות ואין טענות שמערערות לגבי שיקול הדעת של המשיבה, לא ניסוח

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
לפני כב' השופט דוד מינץ

06 פברואר 2017

עת"מ 18030-12-16 אלעזרא ואח' נ' לשכת עורכי הדין
בישראל ואח'
עת"מ 5375-01-17 חדאד נ' לשכת עורכי הדין - מחוז
ירושלים ואח'
עת"מ 29765-12-16 פרי נ' לשכת עורכי הדין בישראל
ואח'
עת"מ 20362-12-16 מזרחי ואח' נ' עורכי הדין בישראל
ואח'
עת"מ 8250-12-16 אקרום כהן ואח' נ' לשכת עורכי הדין
- מחוז ירושלים ואח'

1 שהמשיבה רואה ברשימה הזו עניין להסתמך עליו. משך שנים הציבור מסתמך על הרשימה הזו. מילא
2 השמטה, אבל לא יתכן שיונחו ללמוד חיקוק. אני בטוחה שמהיום ואילך המשיבה תקפיד ברשימה
3 הזו. שאלו על חיקוק איזוטרי שביטל מה שכן היה ברשימה. שילוב הנסיבות האלה פלוס ההנחיה
4 ללמוד תקנה אחרת כאשר התקנה הזו מוציאה אותה, הפגם הזה שילובו בעיקר מביא לכך שנפל פגם
5 מהסוג הזה שבית המשפט אמור במקרה הזה לפרוע את השטר באותם מקרים שהוא אומר שהוא
6 יתערב, זהו המקרה שגורם לבית המשפט לפרוע את השטר הזה. המשיבה במקרה הזה כשהיא
7 משחקת את המשחק שאומרת הוספנו אבל סמכנו על חברות ההכנה, המשיבה פעלה בחוסר הגינות
8 והיא הפרה את החובות שלה.

9
10 לאחר הפסקה:

11
12 עו"ד שמואלי: מרשיי הנתו אותי לקבל את ההסדר שהוצע על ידי בית המשפט.

13
14 ב"כ חמשת העתירות: אנו מקבלים את הצעת בית המשפט לפיה שאלה 36 ושאלה 76 תפסלנה, זאת
15 מבלי להודות בחבות זו או אחרת של מי מהצדדים. כל צד יישא בהוצאותיו. נבקש החזר אגרה, לאלה
16 מן העתירות אשר זכאים לכך. לאחר שחברי עו"ד וקסלר יאשר את ההסדר, נבקש כי יינתן תוקף של
17 פס"ד למוסכם.

18
19 עו"ד וקסלר: לפני משורת הדין ומבלי להודות בטענה מטענות העותרים ומבלי שהדבר יהווה תפנית
20 לרשות סמכויות הוועדה בנושאים לגביהם נשאלו השאלות בבחינה, הוועדה מקבלת את הצעת בית
21 המשפט בכל העתירות. אנו מבקשים שכל צד יישא בהוצאותיו.

22
23 עו"ד סלמאן: בעתירה שלנו 5375-01-17 טרם התקיים דיון אנו מבקשים החזר אגרה.

24
25 עו"ד אבריאל: בעת"מ 29765-12-16 גם לא התקיים דיון ונבקש החזר אגרה.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
לפני כב' השופט דוד מינץ

06 פברואר 2017

עת"מ 18030-12-16 אלעזרא ואח' נ' לשכת עורכי הדין
בישראל ואח'
עת"מ 5375-01-17 חדאד נ' לשכת עורכי הדין - מחוז
ירושלים ואח'
עת"מ 29765-12-16 פרי נ' לשכת עורכי הדין בישראל
ואח'
עת"מ 20362-12-16 מזרחי ואח' נ' עורכי הדין בישראל
ואח'
עת"מ 8250-12-16 אקרום כהן ואח' נ' לשכת עורכי הדין
- מחוז ירושלים ואח'

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14

פסק דין

אני נותן למוסכם, כמפורט בדברי באי-כוח הצדדים, תוקף של פסק דין.

אני מורה על החזרת האגרות במסגרת עת"מ 5375-01-17; עת"מ 29765-12-16 לפי התקנות.

ניתנה והודעה היום י' שבט תשע"ז, 06/02/2017 במעמד הנוכחים.

דוד מינץ, שופט

15
16
17
18